

Rozdział 8

Przepisy karne

Art. 39. Kto, będąc członkiem zarządu centralnego lub zarządu innego szczebla w obrębie przedsiębiorstwa lub grupy przedsiębiorstw o zasięgu wspólnotowym albo przedstawicielem w państwie członkowskim, o którym mowa w art. 1 ust. 2 pkt 2, lub osobą działającą w jego imieniu:

- 1) uniemożliwia utworzenie lub utrudnia działanie specjalnego zespołu negocjacyjnego, europejskiej rady zakładowej lub informowanie pracowników i konsultacje z pracownikami prowadzone w trybie określonym porozumieniem zawartym na podstawie art. 18,
- 2) dyskryminuje członka specjalnego zespołu negocjacyjnego, członka europejskiej rady zakładowej lub przedstawiciela reprezentującego pracowników zgodnie z porozumieniem zawartym na podstawie art. 18 w związku z pełnioną przez niego funkcją,

podlega karze ograniczenia wolności albo grzywny.

Art. 40. Postępowanie w sprawach określonych w art. 39 toczy się na podstawie Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia. W tych sprawach oskarżycielem publicznym jest inspektor pracy.

Rozdział 9

Zmiana w przepisach obowiązujących

Art. 41. W ustawie z dnia 28 grudnia 1989 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. z 1990 r. Nr 4, poz. 19, Nr 10, poz. 59 i Nr 51, poz. 298, z 1991 r. Nr 83, poz. 372, Nr 106, poz. 457 i Nr 113, poz. 491, z 1992 r. Nr 21, poz. 84, z 1994 r. Nr 1, poz. 1, z 1996 r. Nr 24, poz. 110 oraz z 2000 r. Nr 12, poz. 136) w art. 6 w ust. 1 po wyrazach „zarządu zakładowej organizacji związkowej” dodaje się wyrazy „, specjalnego zespołu negocjacyjnego lub europejskiej rady zakładowej”.

Rozdział 10

Przepis końcowy

Art. 42. Ustawa wchodzi w życie z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

557

USTAWA

z dnia 5 kwietnia 2002 r.

o zmianie ustawy o paszportach.

Art. 1. W ustawie z dnia 29 listopada 1990 r. o paszportach (Dz. U. z 1991 r. Nr 2, poz. 5 i z 1997 r. Nr 114, poz. 739) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 pkt 4 otrzymuje brzmienie:
„4) paszport tymczasowy.”;
- 2) w art. 4:
 - a) w ust. 2 wyrazy „Minister Spraw Wewnętrznych” zastępuje się wyrazami „minister właściwy do spraw administracji publicznej”, a wyrazy „Ministra Spraw Wewnętrznych” zastępuje się wyrazami „ministra właściwego do spraw administracji publicznej”,
 - b) w ust. 3 wyrazy „Minister Spraw Zagranicznych” zastępuje się wyrazami „minister właściwy do spraw zagranicznych”,
 - c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:
„5. Paszporty tymczasowe wydaje konsul w celu umożliwienia powrotu do kraju obywatelom polskim przebywającym czasowo za

granicą, którzy nie posiadają paszportu polskiego, oraz obywatelom polskim przebywającym na stałe za granicą na czas oczekiwania przez nich na doręczenie paszportu wykonanego w kraju.”,

- d) w ust. 6 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:
„Rozporządzenie powinno w szczególności uwzględniać charakter zajmowanego stanowiska i pełnionej funkcji oraz określać miejsca, w których przechowywane są paszporty.”;

- 3) w art. 5:
 - a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Paszporty i paszporty tymczasowe wydaje się po przedstawieniu wymaganych dokumentów i uiszczeniu należnych opłat.”,
 - b) w ust. 2 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:
„Rozporządzenie powinno w szczególności określać zróżnicowaną wysokość opłat w zależności od rodzaju paszportu, podmioty uprawnione do korzystania z ulg i zwolnień od opłat

oraz sposób ustalenia wysokości opłaty za wydanie nowego paszportu, w przypadku gdy poprzedni został utracony.”;

4) w art. 9 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Paszport tymczasowy może być ważny nie dłużej niż 12 miesięcy od daty jego wydania. Przy ustaleniu terminu ważności konsul uwzględnia przeznaczenie tego dokumentu.”;

5) w art. 10 w ust. 3 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Minister właściwy do spraw administracji publicznej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, zakres oraz tryb zwrotu dokonanych opłat i poniesionych kosztów, uwzględniając w szczególności sposób ustalenia wysokości opłaty podlegającej zwrotowi.”;

6) art. 13 otrzymuje brzmienie:

„Art. 13. Od decyzji w sprawach paszportów i paszportów tymczasowych przysługuje odwołanie do ministra właściwego do spraw administracji publicznej.”;

7) w art. 15:

a) w ust. 1 wyrazy „Minister Spraw Wewnętrznych” zastępuje się wyrazami „Minister właściwy do spraw administracji publicznej”,

b) w ust. 2 wyrazy „Minister Spraw Zagranicznych” zastępuje się wyrazami „Minister właściwy do spraw zagranicznych”,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw administracji publicznej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zagranicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzory oraz tryb wydawania paszportów, dokumenty wymagane do ich otrzymania, a także tryb postępowania funkcjonariuszy Straży Granicznej w przypadku ujawnienia w czasie kontroli granicznej wad w paszportach. Rozporządzenie powinno w szczególności uwzględniać zróżnicowanie składanych dokumentów w zależności od rodzaju paszportu, o który osoba się ubiega, sposób składania podania o wydanie paszportu oraz określać osoby uprawnione do jego odbioru.”

Art. 2. 1. Paszporty blankietowe zachowują ważność do czasu upływu terminów ważności w nich określonych.

2. Wnioski o wydanie paszportu blankietowego złożone przed dniem wejścia w życie ustawy stają się wnioskami o wydanie paszportu tymczasowego.

Art. 3. Akty wykonawcze wydane na podstawie upoważnień ustawowych zmienianych niniejszą ustawą zachowują moc do czasu ich zastąpienia przez akty wykonawcze wydane na podstawie upoważnień ustawowych w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 4. Ustawa wchodzi w życie po upływie 60 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

558

USTAWA

z dnia 18 kwietnia 2002 r.

o stanie klęski żywiołowej.

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa określa tryb wprowadzenia i zniesienia stanu klęski żywiołowej, a także zasady działania organów władzy publicznej oraz zakres ograniczeń wolności i praw człowieka i obywatela w czasie stanu klęski żywiołowej.

Art. 2. Stan klęski żywiołowej może być wprowadzony dla zapobieżenia skutkom katastrof naturalnych lub awarii technicznych noszących znamiona klęski żywiołowej oraz w celu ich usunięcia.

Art. 3. 1. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

1) klęsce żywiołowej — rozumie się przez to katastrofę naturalną lub awarię techniczną, których skutki zagrażają życiu lub zdrowiu dużej liczby osób, mie-

niu w wielkich rozmiarach albo środowisku na znacznych obszarach, a pomoc i ochrona mogą być skutecznie podjęte tylko przy zastosowaniu nadzwyczajnych środków, we współdziałaniu różnych organów i instytucji oraz specjalistycznych służb i formacji działających pod jednolitym kierownictwem,

2) katastrofie naturalnej — rozumie się przez to zdarzenie związane z działaniem sił natury, w szczególności wyładowania atmosferyczne, wstrząsy sejsmiczne, silne wiatry, intensywne opady atmosferyczne, długotrwałe występowanie ekstremalnych temperatur, osuwiska ziemi, pożary, susze, powodzie, zjawiska lodowe na rzekach i morzu oraz jeziorach i zbiornikach wodnych, masowe występowanie szkodników, chorób roślin lub zwierząt albo chorób zakaźnych ludzi albo też działanie innego żywiołu,